

ning kun beklage, at en Sag af den Natur ikke har kunnet samle alle Meninger om sig til en Afgjørelse, der vilde have været til Gavn for faare Mange og til Glæde for Ingen. — i Længden vist heller ikke for Statskassen.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 53 St.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Næstved Kommune for et Saan paa 400,000 Kr. udstedte Partialobligationer.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1304—5.)

Intet Ændringsforslag var fallet.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 3die Behandling fattedes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C. Sp. 13—14), og Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Toldfrihed for Artiller til Brug i Bog- og Stentrykkerier m. fl. samt i Bogbinderier.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3364 ff.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Lauber): Under de tidligere Forhandlinger, som have fundet Sted heri Folketinget angaaende den almindelige Toldlov samt andre Toldspørgsmaal, er det ofte blevet

fremdraget som en Eiendommelighed ved vor Toldlovgivning, at de forskjellige Virksomheder, der omhandles i nærværende Lovforslag, ere særlig ugunstig stillede i Sammenligning med alle andre industrielle Virksomheder i Danmark. Det gjælder om disse Virksomheder netop, hvad der staar i Motiverne til det Lovforslag, Regjeringen har indbragt angaaende Toldfrihed for Salt til Suder og Skind, at disse Virksomheder ere i det Tilfælde at skulle anvende toldpligtige Artiller, medens de toldpligtige Artiller, som findes i de tilsvarende Produkter fra Udlandet, indgaa uden Told med Varerne. Dette kan overhovedet siges saavel om Bogtrykkerier, Stentrykkerier og andre lignende Virksomheder, som om Bogbinderier, at Svadsombelst, alt Muligt, der bruges ved disse industrielle Virksomheder, svarer Told, naar det indføres, medens deres Produkt indgaaer toldfrit fra Udlandet. Jeg tror, at dette er temmelig enestaaende i vor Lovgivning, der, som bekendt, med stor Sør har søgt at værne om Industriens Lær eller formentlige Lær ved at tilstaa den meget betydelig Beskyttelse paa mangfoldige Omraader. Jeg billiger ingenlunde det Princip, at saadan Beskyttelse skal ydes, og det Lovforslag, jeg her har indbragt, gaar heller ikke ud paa, at en saadan Beskyttelse skal ydes, men jeg tillader mig at henstille til dem, der holde paa en saadan Beskyttelse for Industrien, at der findes en aldeles afgjørende Modsigelse mellem de almindelige Grundsetninger, der følges, og dem, der ere fulgte overfor disse Virksomheder. Hertil kommer en Omstændighed, som vistnok ikke kan lades upaaagtet, og det er den, at Belpøbet af den Afgift, som forvoldes Bogtrykkerier, Stentrykkerier og Bogbinderier ved de Toldsatser, som ere fastslaaede, ikke, eller ialtsald kun for en aldeles forsvindende Del, flyder ind i Statskassen; jeg tør endog sige, at den aldeles forsvinder paa forskjellige Punkter. Den kommer maaske nogle enkelte andre Industrier her i Landet til gode, men dog kun i en langt ringere Grad end i Forhold til den Afgift, som derved forvoldes de paagældende Industrier. Der er vist ikke Mange, der have Forestilling om, hvor stor den Skat er, som saaledes er lagt paa Bogtrykkerier og Stentrykkerier, ikke til Staten, men i Virkeligheden til Andre eller til Ingen. For at give en lille Forestilling derom, skal jeg blot tage et Par ganske uinesalbende Exempler. For de almindelige Blade af Midelstørrelse omkring i Provindserne medfører den Toldafgift, som er forestrevent, en Afgift om Aaret af 40—50 Dre pr. Abonnent, og for at tage et større Blad, det største i Landet, nemlig „Berlingske Tidende“, medfører den for det en Afgift af 2—3 Kr. aarlig pr. Abonnent. Det dreier sig altsaa om ikke ganske ubetydelige Belpø. Dertil kommer en anden Betragtning, som vistnok maa have stor Vægt i Alles Øine. Den Industri, som beskyttes paa denne Maade og i dette Omfang, gaar jo alene ud